

kan begrundes sin Ret til at forhindre noget saadant. Hvad Arvelighedsforholdene angaar, maa jeg erklære, at det ikke er videnskabeligt bevist, at Ægtefæls mellem nærbeslægtede er uheldigt, set fra et Arveligheds synspunkt. Jeg gentager, det er ikke videnskabeligt godtgjort, det er Folketro. Der findes saa megen Folketro. I gamle Dage var det Folketro, at man ikke vilde blive en god Ægtemand, naar man troede, Jorden var rund. Salig Erasmus Montanus skulde tro, den var flat som en Pandeflage, inden han kunde faa sin Kæreste. Det var en Ægtefælshindring den Gang; nu er det det ikke mere, nu kan man endda blive gift, selv om man tror, at Jorden er rund. En lignende Folketro er det maasse ogsaa, at der skulde være en Fare, en Sygelighedsfare ved Ægtefæls mellem nærbeslægtede. Det er, som sagt, ikke godtgjort, men selv om det var det, vilde det ikke vedrøre vort Ændringsforslag i den Grad, som man tror, thi der kan dog mellem en Stiffader og Stifatter ikke være nogen som helst Arvelighedshindring for Ægtefæls Indgaaelse, saa jeg kan heller ikke paa dette Punkt opfatte den herværende Modvilje mod Ændringsforslaget som fornuftig begrundet. Hermed skal jeg slutte de Bemærkninger, jeg har at anføre om Ændringsforslaget. — Der er et enkelt Punkt, jeg endnu maa omtale. Den ærede Ordfører har her samlet de forskellige Ægtefælsbetingelser i § 1. Den ærede Ordfører har ikke været absolut udtømmende. Jeg kan i alt Fald give Oplysning om en Ægtefælshindring, som ikke er omtalt i denne Lov, og som rimeligvis ikke er kendt. Den er ogsaa meget lokal, den gælder kun i Dragør. I Dragør findes der nogle Byvedtægter, og en af disse gaar ud paa, at ingen fremmed — en fremmed vil sige en Mand, der ikke er født i Dragør — kan blive gift med en Dragør kvinde, forinden han har betalt 5 Rigsdaler til Bykasen. Nu mener jeg naturligvis, at enhver Kvinde i Dragør rigelig er 5 Rigsdaler mere værd end en Kvinde i en hvilken som helst anden Valgtreds, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at de i Store Magleby heller ikke ere saa ilde og heller ikke de fra Balby, og jeg indser ikke, hvorfor det skulde være nødvendigt at lægge en saadan Ekstrastraf paa de Mennesker, som have lyst til at gifte sig med en Dame fra Dragør, mere end paa noget som helst andet Menneske. Jeg vil da gerne henstille til vedkommende Minister, om det ikke var muligt paa dette Omraade at faa en lille Smule Ændring saaledes, at vedkommende Bestemmelse kunde falde bort. Men jeg forlader denne Ægtefælshindring, som jeg blot for fuld-

stændigheds Skyld vilde gøre den ærede Ordfører opmærksom paa, da Loven jo ellers er saa fuldstændig affattet, og vende tilbage til mit Ændringsforslag, og jeg vil da sige, at selv om dette Ændringsforslag ikke skulde have nogen Udset til at blive vedtaget, vil det dog efter min Mening have en vis, ikke ringe moralsk Betydning for en kommende Slægt, der har lyst til med virkelig Alvor, ligesom de to Forslagsstillere, at optage Sagen til Behandling, at der allerede i 1897 dog var et vist Mindretal i det danske Folketing, der stillede sig saa frifindet, at det kunde se, at den Begrænsning, der netop i Ujeblikket er til Stede for Ægtefæls, ikke absolut behøver altid at være til Stede. Jeg vil derfor gerne udbede mig Tilslutning fra saa mange som muligt af Folketingets Medlemmer.

Formanden (Sofus Høgsbro):

Der er endnu 4 Medlemmer, der ønske Ordet foruden Ministeren og Ordføreren. Jeg skal derfor afbryde Forhandlingerne for i Dag.

Næste Møde holdes paa Mandag Kl. 1, og Dagsordenen er da:

1) Fortsættelse af anden Behandling af:

Forslag til Lov om Ægtefæls Indgaaelse.

2) Tredje Behandling af:

Forslag til Lov om en forandret Affattelse af Bygningsloven for Staden Kjøbenhavn af 12te April 1889 § 14.

Mødet hævet Kl. 4. 5.

En og firsindstyvende Møde.

Mandagen den 15de Februar 1897, Kl. 1.

Formanden (Sofus Høgsbro):

Ved Skrivelse af 13de ds. fremsender Indenrigsministeren Eksemplarer af Budgettet for Kjøbenhavns Havnevesen for 1897. Eksemplarer ere omdeelte.